

006 КО СУ БИЛИ КЛЕОПАТРА, АМАЗОНКЕ, ГРАД КАРТАГО,
НАУЧЕЊАК ПИТАГОРА ИТД. НАПИСАО И САСТАВИО ТЕЗУ
КРТИНИЋ ИЛИЈА 15.07.2016

Решавање уз помоћ словологије, где почети, а кад стати и како? Историја је написана по вољи моћних владара уз помоћ верских заједница, а ко би се тада супроставио, био би сурово кажњаван, да би "моћници" учврстили свој положај прављењем нечега новог, а то је у првој линији био ГОВОР!

Да би се направио ГОВОР (или ЈЕЗИК) треба прво да се уништи матични говор, па се онда стварају стварају "бољи" речници нове државе, краљевства итд. Да напоменемо, стари систем је остао и дана данас (видимо Екс – Ју) и ивидимо да се, сви, послужују србским речима, писмом и говором, а тако било и онда, давно или још раније.

Србски говор је био далеко најпроширенији и најстарији, што је и доказ да су Срби били најстарији народ (Проф. Милош Гроздановић, Академик Обрад Маричић, Др Јован И. Деретић итд.), а самим тим и њихов говор.

Основне речи (базичне) су углавном те, које су се, најчешће користиле су: СУРАБ(И), СОРБЕ(И), САРБЕ(И) – укратко СРБИН(И). Да Срби као, најстарији, не би били у првом плану, говор и име су се по обичају мењали или другачије називали. Доказ за ту тезу је да се у 80% случајева избацивало слово "Р", па су настајали народи као "СУЕБИ" , или "СУЕРБИ", па "СОАБИ" или "СОАРБИ". А све су то били СРБИ (бар словолошки посматрано). Наставак уништавања србског говора и писма је био са додавањем других слова, прављењем или стварањем нових појмова итд, и то само са једним циљем, да се сатре и уништи Србски говор, а са тим и нестанак Срба као народа.

Не смемо да ћутимо и жмуримо, зна се да је то и данас у току, или боље рећи, више од 1500 година.

Словологија покушава да врати старе мере и вредности србског говора , па да се утврди ко и како се послуживао или "крао" србско слово, србску историју, србско знање и ко се све "китио" са србским вредностима. Словологија може

да стави на светло дана више него пар примера (Ко има бољу теорију спремни смо насве дијалоге и разговоре уз један услов који гласи: нема више компромиса са отимачима и прекрајачима – кратко "са лоповима и лажовима").

Узмимо примере:

2. Град Картаго је у ствари словолошки протумачено "РОГАТАК". То је старо – србска престолница на северу Африке, уништена и разорена од стране "Римског царства". Али да објасним, зашто баш РОГАТАК. Ако знамо да се, у давним временима што исто и митологије разних народа спомињу, славила су се и поштовала "Рогата Божанства" (М. Гроздановић, Ј.И.Деретић, као и многи светски историчари). Значи, људи су у древним временима живели са козама, овцама, кравама и они су их држали за "Свете" јер се без њих није могло (да напоменем, краве су и дан – данас "Свете животиње" у Индији, итд.). Значи, Рогато је било "Свето" или КАРТАГО = РОГАТАК.

Да су становници Картага били Срби, постоји чврст доказ, а то је, да да погледамо изгубљене битке са Римским царством, владар Ханибал, је нашао нови дом у северно – западној Ликији (Малој Азији), недалеко од Цариграда или Старог Бизанта или ондашње БИТНИЈЕ?

2. КЛЕОПАТРА, или тајанствена Фарао – Краљица. Легенде о К(ЛЕ-ЛИ)ОПАТРИ су велике, али и доста неистините. Грци тврде (а Грци много тврде, вероватно им треба) да је К(ле)опатра потомка фамилије "Птоломеја". Они тврде, али доказа нема, нити ће га бити, јер само име К(ле)опатра говори друго нешто! Ако избацимо из имена ЛЕ или ЛИ, остане К-ОПАТРА или КОПТАРА.

Наиме, Клеопатра је рођена у земљи старих, Коптских народа, па од тада, ваљда и име. Зато, нека се мало размисли о теорији Jean Francois Champolion (1790.- 1832.) и о његовој теорији око Египатског? фараонског краљевства. Теза је направљена од стране Шамполиона у време владавине Наполеона, а њему или њима се онда супротставити када је стварао "Велику Француску" било је равно самоубиству (зато су сви то прихватили, а ћути се до дан-данас, па се питам, каква је то данашња историја, ако се подржавају тезе једног

шарлатана, али тако су га и звали – и није се даље ни померила, већ око 200 година.

3. АМАЗОНЕ (КЕ). Кад се чује за њих, одмах нам се следи крв у венама. Легенде се не могу набројати, лаж до лажи. Митологија тврди, а словологија разматра? У време, у или око петог века старе ере, мушкарци – ратници, као што је познато, мазали су се или фарбали ратним бојама. Доказ су ратне слике из данашњег Египта (у пирамидама и околи), из старог Вавилона (Бабилона), Сирије, са Блиског истока, из старе Ликије итд. Фарба је углавном била ЦРВЕНА (вероватно шафран). Па пошто су мушкарци (мужеви) били у које – каквим ратовима или лову, жене њихове су остајале саме у селима, на својим огњиштима и морале су да се бране од које – каквих пљачкаша. Да би у томе што више успеле, оне су се, оне су се вероватно фарбале са фарбом шафрана и "изигравале" мушкарце. Главно оружје им је била секира (то је једино и било, јер су мушкарци остало – "право" са собом понели), а зна се добро, када мајке бране своју децу, да ту нема милости, па су их, њих, "н - амазане" – прозвали "намазанке" и сматрали их окрутнима. А словологија каже да реч "НАМАЗАНКЕ" јесте србска реч И ДА ЈЕ ОСНОВА ЗА РЕЧ "Н-АМАЗОНКЕ = АМАЗОНКЕ".

4. ПИТАГОРА. Математички научењак којег Грци и данас држе за својега. Рођен је 570. п.н.е. на острвцу Самос, а умро 495. г.п.е.. Познато је да се код Грка сва имена завршавају на ОС и ИС, итд., а код Латина на УМ и ОР, итд.. Па кад се то додато избаци, онда звучи и значи мало другачије.

(САМОС, РОДОС, АТОС) као што смо навели да је РОГАТО било нешто, цењено, јако, свето, посебно. Тако је било и са србским ПИТАГОРОМ. Питагора је био Србин са острва САМ(ОС). Извадимо из речи РYTHAGORA слова Р и Y, остаје словолошки измешано РОГАТАХ. Слободно можемо да уместо Х ставимо слово К и добијамо РОГАТАК. Иначе "Грк" Србин Питагора умро је у данашњој Италији, на њеном југу, у провинцији ВАСИЛКА, ондашња провинција звана МАТЕРА!!

Место МЕТАПОНТО у Италији некада је имало имеСРЕДАЦ. Не заборавимо да се данашња СОФИЈА, главни град Бугарске, некада давно СРЕДАЦ. Чудно? Чудних је случајева много, а словологија их решава, као што смо већ навели, јер има алат у виду србског језика.

5. "АРТЕМИС" – Темпел, храм, "светско чудо", творевина у Ликијском месту "ЕПОСУ" ("спев"). Грци тврде да је њихов "Храм" (па било би чудно да тврде да није њихов, већ Ликијски или србски). Ако издвојимо из речи ARTTEMIS суфикс IS, остаје реч АРТЕМ или словолошки гледамо МАТЕР.

Значи имамо светињу или храм у част МАЈКЕ, МАМЕ, МАТЕРе. То је исто РОДИЉА МАТЕР или МАМА и то је чисто србска реч и користи се искључиво код Срба. О историји Светиње из Епоса знамо доста и то да су је Грци опљачкали, разрушили и уништили, па да је обновљена по наредби србског владара АЛЕКСАНДРА ВЕЛИКОГ – КАРАНОВИЋА. И то како знамо је на дан њеног нестајања или рушења храма рођен велики владар?!

Па се питам: зашто се Грци "лактају" да је њихова светиња, а своје светиње се не руше, него се одржавају и пазе. Александар Македонски је иначе родом из места ПЕЛА или ЛЕПА.

6. Илирска прича, или не – истине о Илирима. Ко су били ИЛИРИ до данас се ломе копља. О миту Илири се ништа много конкретно не зна: нити о владарима, о престоницама, тврђавама, замковима, границама, и прича о преко 20 – так племена?

Шта је од свега остало? – Ништа, сем пар израза, а они су чисто србског порекла – СИБИНА или СИРБИНА (боље рећи опет нема слова Р). СИРБИНА је наводно назив за ловачки роштиљ? САБАИА или САРБАИА је пиће слично пиву, а БРИСА је назив за буре где се држи грожђе.

Значи, све србски називи за употребу значења и то све на данашњој територији или земљи Србији.

П.С. Случај ту, случај тамо, доводи до тога да ту ништа није случајно, нема компромиса, а ни извињавања!!